

Agro Nyt

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 13 nr. 10

oktober 2001

VERDEN EFTER DEN 11. SEPTEMBER

Virkeligt skelsættende historiske begivenheder kan have samme effekt på det enkelte menneskes liv som nære personlige tragedier. Sådan var det med de dramatiske begivenheder i New York og Washington den 11. september. Vi har alle en stærk følelse af, at vor verden aldrig bliver den samme igen. Vi står på kanten af en afgrund, hvor de kommende dages og ugers politiske beslutninger vil afgøre, om vi styrter i mørket eller gradvist får fast grund under fødderne igen.

Allerede i august advarede vi her i Agro-Nyt om, at verden befandt sig i en situation, hvor truende forandringer i den storpolitiske magtfordeling, regionale politiske og militære spændinger samt det tilsyneladende ustoppelige sammenbrud i den globale økonomi var ved at skabe netop den økonomiske og politiske cocktail, vi fra historien ved kan ende med krig. Vi brugte den amerikanske historiker Barbara Tuchmans klassiske værk om 1. Verdenskrig »The Guns of August«, »Augusts Kanoner«, som historisk metafor. Vi ramte elleve dage ved siden af.

Vores vigtigste budskab var, at hverken konflikten i Mellemøsten eller den internationale økonomiske krise kan ses som løsrevne uafhængige historiske udviklinger. Begge skal spejles i de dybereliggende forandringer i de globale politiske magtstrukturer. Selv om kun de færreste i Europa har bemærket det, er der over det seneste årti opblomstret en række nye politiske konstellationer på Det eurasiske Kontinent. Store og folkerige nationer som Rusland, Kina, Indien og Iran har sammen med de centralasiatiske republikker opbygget helt nye politiske alliancer, der – på et eller andet tidspunkt – vil forrykke den globale magtbalance. Alarm-signalerne fra de strategiske og udenrigspolitiske tænketanke i Washington og London har allerede lydt længe.

Geopolitik blev udviklet af Halford J. Mackinder i begyndelsen af det forrige århundrede. I sin klassiske form handlede det om kontrollen over »Det eurasiske Hjerteland«, Europa, Rusland og Kaukasus. Det gør det stadigvæk. Zbigniew Brzezinskis og Samuel P. Huntingtons moderne udgaver af geopolitik hedder »Det store Skakbræt« og »Civilisationernes Sammenstød«. Den klassiske form førte til 1. Verdenskrig. Den moderne form vil lede til 3. Verdenskrig.

I sin historiske tale til Den tyske Forbunds dag den 25. september opfordrede Ruslands præsident Vladimir Putin både Europa og USA til at bryde det gamle geopolitiske magtspil. Han inviterede de vestlige lande til at blive en del af udviklingen på Det eurasiske Kontinent. Det er modsvaret til »Civilisationernes Sammenstød«. Der er sådan, vi træder et skridt væk fra afgrundens mørke og atter får fast grund under fødderne.

DEN 11. SEPTEMBER, 2001

Klokken **8:45** lokal tid (**14:45** dansk tid) den **11. september** bragede et passagerfly ind i den nordlige af de to **110** etager høje skyskrabere, der var en del af det velkendte **World Trade Center**, et kæmpemæssigt kontorkompleks på sydspidsen af **Manhattan** i **New York**. Klokken **9:03** blev den sydlige af de to skyskrabere ramt af endnu et passagerfly, og kl. **9:43** pløjede et tredje passagerfly sig ind i det amerikanske forsvarsministerium, **Pentagon**, lige udenfor **Washington**. Klokken **10:10** styrtede et fjerde passagerfly til jorden sydøst for **Pittsburgh, Pennsylvania**. Flyet havde haft kurs direkte mod **Washington**. Alle **fire** fly var kaprede.

Mens den halve verden vantro fulgte med via tv-skærmene, styrtede World Trade Centers sydlige skyskraber til jorden kl. **10:05**. Fem minutter senere, kl. **10:10**, brød dele af Pentagon sammen og kl. **10:28** forsvandt den nordlige skyskraber i et inferno af ild, røg og støv. Gennem fire velkoordinerede angreb havde mere end **5.000** mennesker mistet livet på mindre end **to timer**. Dette var ikke almindelig terror. Det var et maskeret strategisk angreb på verdens stærkeste supermagt, **USA**.

Samtidig med at de dramatiske begivenheder udspillede sig i New York og Washington, gav den demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** et telefoninterview til den populære radiostation **K-TALK** i **Salt Lake City, Utah**. Interviewet var oprindeligt planlagt som en diskussion om **Friedrich Schillers** filosofiske begreb »det ophøjede«, men da det var en direkte udsendelse, valgte studieværten **Jack Stockwell** i stedet at lade LaRouche kommentere nyhederne, efterhånden som de løb ind til radiostudiet. Da det blev meddelt, at World Trade Centers sydlige skyskraber var blevet ramt af det andet fly, sagde LaRouche, at der ikke længere kunne være tale om tilfældige begivenheder, og at lytterne skulle indstille sig på at høre en hel del til navnet **Osama bin Laden**. Men han påpegede samtidigt, at bin Laden og hans terrornetværk oprindeligt var blevet skabt af amerikanske efterretningskredse som en del af en maskeret operation imod den sovjetiske besættelse af **Afghanistan** i slutningen af **70'erne** og begyndelsen af **80'erne**.

Da nyhederne om angrebet på Pentagon og nedstyrtningen af det fjerde fly i Pennsylvania løb ind, sagde LaRouche, at der måtte være tale om en operation af en størrelsesorden, der lå langt ud over, hvad »arabiske« eller »islamiske« terrorgrupper egenhændigt kunne håndtere. Sådanne grupper kunne meget vel være involveret, men planlægningen, koordineringen og ledelsen af en operation af dette omfang, måtte komme fra et hjemligt »slyngelnet« bestående af militære, efterretningsmæssige, finansielle og politiske kredse. Da studievært Jack Stockwell ønskede en nærmere beskrivelse af dette netværk og de kredse, det består af, svarede LaRouche: »Åh, af folk der ønsker, at USA går i krig med den arabiske verden ud fra den tankegang, der ligger bag **Brzezinskis** og hans mentor **Huntingtons** snak om civilisationernes sammenstød. Det er en geopolitisk provokation! Den er skabt af folk, hvis intentioner falder sammen med intentionerne hos de vildeste kredse i de israelske forsvarstyrker, **IDF**. Det er folk, som har magt til at lege den slags julelege internt i USA.« (Note: Zbigniew Brzezinski var i **70'erne** chef for det nationale sikkerhedsråd under præsident **Jimmy Carter**. Det var Brzezinski, der startede

de hemmelige amerikanske operationer i Afghanistan i **1979**, hvortil Osama bin Laden blev rekrutteret. Professor Samuel P. Huntington fra **Harvard Universitet** skrev i **1993** en artikel i den indflydelsesrige anglofile tænketank **Council on Foreign Relations** husorgan *Foreign Affairs* med titlen »Civilisationernes Sammenstød«. Den blev senere udgivet som bog. Huntingtons hovedtese er, at fremtidens krige vil blive udkæmpet på et religiøst/kulturelt grundlag fremfor et ideologisk).

I de følgende dage talte **Agro-Nyt's** samarbejdspartner *Executive Intelligence Review* med en række velplacerede sikkerheds- og efterretningsekspertter i **USA**, **Europa** og **Asien**. Stort set alle afviste kategorisk, at angrebene kunne være blevet udført uden deltagelse af et »højtplaceret« internt netværk i de amerikanske institutioner. De betegnede ligeså kategorisk den simple fokusering på »arabiske terrorister« som en afledningsmanøvre for at fjerne opmærksomheden fra aktionens virkelige bagmænd. Og de advarede alle om faren for flere spektakulære angreb.

USA's europæiske allierede i **NATO** lovede at aktivere traktatens **Artikel 5** om solidarisk forsvar i tilfælde af et angreb på et medlemsland, altså »én for alle og alle for én«, »såfremt angrebene kom fra kredse udenfor USA«. Da viceforsvarsminister **Paul Wolfowitz** den **26. september** ankom til **Bruxelles** med ønske om en formalisering af NATO-landenes uformelle tilsagn, blev han til sin overraskelse mødt med krav om konkrete beviser. Dem fremlagde den amerikanske regering så på et møde den **2. oktober**. Beviserne holdes hemmeligt for offentligheden, men ifølge **Storbritanniens** premierminister **Tony Blair** er der tale om beviser på mistænkte enkeltpersoners tilknytning til Osama bin Ladens terrororganisation **al-Qaeda**. Altså beviser, der kan begrunde en militæraktion imod Osama bin Laden og **Taliban-styret** i Afghanistan. Spørgsmål om aktionens faktiske planlægning, styring, koordinering, overordnet strategisk målsætning samt forudgående og efterfølgende dækning og sløring er tilsyneladende ikke blevet belyst.

TALIBAN OG BIN LADEN

Uanset hvor stor eller lille rolle **Osama bin Laden** og **Taliban-styret** i **Afghanistan** rent faktisk har spillet i de skrækelige angreb i **New York** og **Washington**, så er det et faktum, at begge har været centrum for en omfattende terrorvirksomhed, der har udgjort en akut trussel mod hele **Centralasien**. Men denne trussel tog ikke sin begyndelse den **11. september**. Lige siden talibanerne rykkede ind i **Kabul** i **1996**, har landet været centrum for et væld af illegale aktiviteter, lige fra omfattende narkotikahandel og våbenhandel til aktiv terrorvirksomhed mod de omkringliggende lande, herunder massiv støtte til oprørerne i **Tjetjenien**. Allerede i **1999** oprettede landene i **Shanghai Cooperation Organization, SCO**, der består af **Rusland, Kina, Kasakhstan, Tadsjikistan, Usbekistan** og **Kirgisistan**, et fælles antiterror-center i Tadsjikistans hovedstad **Dusjanbe** i et forsøg på at dæmme op for truslen fra Kabul. Dette initiativ mødte kun kyniske kommentarer fra **Storbritannien** og **USA**, der beskyldte Rusland for at ville hente regional støtte til sin krig i Tjetjenien.

Det er ingen hemmelighed, at det var de amerikanske, britiske og israelske efterretningstjenester, der i slutningen af **70'erne** og begyndelsen af **80'erne** oprettede, trænede og

finansierede afghanske modstandsgrupper i kampen mod **Sovjetunionens** besættelse af Afghanistan. Det var en del af den amerikanske sikkerhedsrådgiver **Zbigniew Brzezinski**s geopolitiske strategi, efter hvilken Sovjetunionen skulle inddæmmes i en »bue af kriser«. I starten var det primært afghanske mujahedinere, som blev rekrutteret til disse grupper, men hurtigt kom der frivillige til fra hele den arabiske verden. De ville i hellig krig imod »den store Satan«, Sovjetunionen. En af disse frivillige var den saudiarabiske rigmandssøn Osama bin Laden. I slutningen af **80'erne** blev disse »afghansi-grupper«, som de blev kaldt, gradvist selvfinansierende gennem omfattende narkotikahandel. Da Sovjetunionen trak sig ud af Afghanistan i **1988**, gled landet ind i en blodig borgerkrig mellem de forskellige velbevæbnede stamme- og modstandsgrupper. Med støtte fra **Pakistans** militær og efterretningstjeneste, og USA's velsignelse, fik taliban-bevægelsen, der har sin rod i **push-tun**-stammen, gradvist overtaget i hovedparten af landet.

De ikke-afghanske afghansier rejste hjem til deres respektive lande, hvor de i dag udgør kernen i de »islamiske« terrorgrupper, der truer hele **Mellemøsten**. Til stor frustration for de moderate arabiske regeringer, har de vestlige efterretningstjenester i stor udstrækning holdt hånden over deres gamle afghansi-lærlinge. Et grotesk eksempel er **Omar Abdul Rahman**, der, takket være sin fortid som afghansi, fik opholdstilladelse i USA, til trods for at han var eftersøgt for

Omkring 90 mennesker mødte op til Schiller Institutets offentlige møde den 29. september om den politiske situation efter angrebene på USA. Executive Intelligence Reviews mellemstredaktør, Muriel Mirak-Weissbach, gav en detaljeret gennemgang af de kredse både udenfor og indenfor USA, som kunne tænkes at stå bag det maskerede strategiske angreb og coup d'état i USA. Et udskrift (på engelsk) af Muriels meget spændende tale kan bestilles på: 35 43 00 33.

terrorvirksomhed i **Egypten**. Egyptens præsident **Hosni Mubarak** advarede direkte den amerikanske regering om, at den en dag ville betale dyrt for sin gæstfrihed. Det kom til at holde stik. I **1993** blev **World Trade Center** ramt af en bombe. Omar Abdul Rahman stod bag. Blot tre måneder tidligere havde det amerikanske forbundspoliti, **FBI**, anset Rahman for en »god og brugbar kontakt«.

Men nu har piben som bekendt fået en anden lyd. Den **13. september** mødtes repræsentanter for **Rusland, Indien, Iran, Tadsjikistan, Usbekistan** og **Den nordlige Alliance** (en samling modstandsgrupper som stadig kontrollerer det nordlige Afghanistan). Dette forum kaldes **Dusjanbe-initiativet**, og har længe fungeret som en anti-Taliban koalition (det overlapper delvist SCO, som omtalt ovenfor). Dusjanbe-initiativet udarbejdede på mødet en omfattende strategi for at bringe den afghanske borgerkrig til afslutning og bringe narkotika- og våbenhandelen til ophør. En delegation blev sendt til Washington for at koordinere de politiske operationer med USA.

ET STRATEGISK COUP D'ÉTAT

Den **13. september** bragte det uafhængige israelsk-palæstinensiske magasin *Israel & Palestine Strategic Update* en analyse af angrebene i **New York** og **Washington**. Magasinet redigeres af den velestimerede israelske skribent og kommentator **Maxim Ghilan**. Ifølge *Israel & Palestine* er der tre mulige baggrundsforklaringer på de dramatiske begivenheder:

1) Arabiske terrorister med støtte fra en anti-amerikansk arabisk stat som f.eks. **Irak** eller **Afghanistan**. 2) En pro-amerikansk provokatørstat som f.eks. **Israel**, der ønsker at trække **USA** ind i et anti-muslimsk korstog. 3) Hjemlige amerikanske højreorienterede politisk-militære kredse, der har hyret fanatikere, enten arabiske terrorister eller amerikanske militsfolk. En sådan hypotetisk sammensværgelse af magtfulde amerikanske kredse kunne findes blandt sydstatskristne fundamentalister. De har stor magt i både kongres og senat, og den protestantiske gren er dybt indgroet i **Bush-regeringen**, mens den katolske version har stor indflydelse i den amerikanske efterretningstjeneste **CIA**, forbundspolitiet **FBI**, narkotikapolitiet **DEA** og andre finansielle og politiske kredse i Washington. *Israel & Palestine* påpeger, at ekstremistiske finans kredse åbent støtter **Ariel Sharon**, og fortsætter: »Hvis en sådan sammensværgelse eksisterer, vil den nærmest være tvunget til at have kontakt til det mest ekstreme, fanatiske mindretal i den israelske hær og efterretningstjeneste, som plejer varme forbindelser til deres kristne sidestykker i USA«.

Med henvisning til bombningen af den føderale regeringsbygning i **Oklahoma City** i **1995**, peger *Israel & Palestine* på nødvendigheden af en særdeles grundig efterforskning af mulige hjemlige amerikanske kredse i forbindelse med angrebene. »En relativ lille kreds af individer indenfor og i udkanten af det militærindustrielle kompleks har haft fornemmelsen af at miste indflydelse på præsidenten. De er også rasende over Bush' 'svaghed'. Den nye krig mod terrorismen vil give disse netværker en uventet indflydelse på beslutningerne og fede budgetter. Den skrantende amerikanske økonomi vil styrkes, arbejdsløsheden vil falde ... Virksomheder med forbindelser til militæret vil øge deres produktion... Ressourcer til de hemmelige tjenester og Pen-

tagen vil blive uddelt med rund hånd. Maniske 'gok dem-rådgivere' og krigsliderlige specialister som **Paul Wolfowitz** vil se deres indflydelse stige; ultrakonservative og fundamentalistiske tænketanke og andre ubehagelige operationer på højrefløjten vil blomstre op«.

Israel & Palestine opfordrer derfor til en uafhængig undersøgelse. Alle relevante amerikanske regeringsorganer, efterretningsorganisationer, industri- og bankkredse samt individer og politiske kredse burde finkæmmes for forbindelser til hjemlige militser og arabiske terrorister.

I en kronik i **Østrigs** førende avis, *Die Presse*, den **2. oktober** stillede avisens politiske kommentator, **Anneliese Rohrer**, sig selv og verden følgende spørgsmål: »Efter den **11. september**, hvem tør så påstå, at selv det mest urealistiske skrækfilmsmanuskript ikke en dag bliver til virkelighed? Som følge heraf, hvem tør så med hundrede procents sikkerhed påstå, at alle de spor, som har ledt den amerikanske regering i retning af Afghanistan, ind i dets bjerge og dale til en hule, hvor Osama bin Laden måske opholder sig, ikke er blevet lagt for at lede til en fælde? Med al den præcision med hvilken angrebene »sorte tirsdag« blev gennemført, blev en håndtaske virkelig efterladt ved et uheld? Dukker indikationer, der peger på USA's fjende nr. 1, tilfældigvis op? Eller kunne det ikke være, at disse spor er blevet lagt helt bevidst for: a) at miskreditere supermagten én gang for alle, og b) at bortlede opmærksomheden fra det næste store terrorangreb? Hvad nu, hvis et helt andet terrornetværk var på spil?«

I den arabisksprogede avis *Al Hayat*, der udgives i **London**, skrev den britiske historiker og mellemøstekspert, **Patrick Seale**, den **2. oktober**: »Selv om Washington alment og offentligt har lagt ansvaret for angrebet på Osama bin Laden, har visse embedsfolk privat udtrykt deres tvivl. Er han virkelig »hjernen bag det hele«? Var det ham som lagde planerne, som udvalgte operatørerne, placerede dem i USA mange måneder og muligvis år før startskuddet, kontrollerede deres gøren og laden, og koordinerede angrebene, så de blev udført med få minutters mellemrum?... Nogle personer i amerikanske efterretningskredse tror ikke at hjernen bag det hele var en langskægget flygtning i Afghanistans bjerge, men snarere nogen i **Hamburg, Zürich, London** eller måske endda hjemme i USA. Kun en person i bankverdenen eller oliebranchen kunne tilvejebringe den logistiske kapacitet til at gennemføre en så sofistikeret operation. Dette aspekt vil også træde klarere frem, hvis det viser sig, at bestemte personer har tjent formuer på aktiespekulation imod luftfartsselskaber, forsikringselskaber og andre virksomheder«.

MYSTISKE FINANSHANDLER

På EU-finansministrenes møde i **Liège** den **22. september** slog formanden for den tyske forbundsbank, **Ernst Welteke**, fast, at der er stadig klarere tegn på omfattende manipulation af de finansielle markeder i dagene op til terrorangrebet i **USA**. Put-optioner (der giver retten til at sælge en aktie til en forudbestemt pris) i **American Airlines** og **United Airlines**, de to selskaber hvis fly blev kapret, blev i tidsrummet fra den **6. til 10. september** opkøbt i et omfang, der var op til **70** gange det normale. Ifølge *Associated Press* den **19. september** var der ingen tilsvarende tendens i andre flyselskaber. Der var heller ingen særlige nyheder, der kunne forklare de ekstraordinære handler. De to selskabers

aktier faldt hhv. **39%** og **42%**, da markederne genåbnede den **17. september**.

Også flere af de finansselskaber, der havde til huse i **World Trade Center**, blev mål for ekstraordinære opkøb af put-optioner. **Morgan Stanley Dean Witter**, der havde hele **22** etager i WTC, så i perioden fra den **6. til den 10. september** handlen med put-optioner i deres aktier stige til et niveau, der var **27** gange så højt som normalt. Finanshuset **Merrill Lynchs** aktier blev mål for put-optioner **12** gange det normale niveau. Salget af put-optioner i verdens største genforsikringselskab, **Munich Re**, steg til over det dobbelte i dagene op til angrebet.

Disse mystiske handler er nu genstand for efterforskning i en lang række lande. Til den britiske avis *The Independent* den **24. september** udtalte den belgiske finansminister, **Didier Reynders**, at »man er meget mistænksomme i **Storbritannien** for tiden«. Indtil videre er alle undersøgelser af de finansielle spor imidlertid endt blindt i de forskellige internationale skattely som **Guernsey, Isle of Man** og **Cayman Islands**, men *Agro-Nyt's* kilder i finansverdenen siger, at det faktisk er muligt at spore hver enkelt handel ned til den enkelte person. Dog ikke uden at gøre alvorlig vold på den etablerede bankhemmelighed. Derfor er finansverdenen fyldt med nervøse rygter. Der er nemlig mange skeletter, der kan rasle ud af skabet, hvis først dørene bliver åbnet.

Indtil videre har alle taget for givet, at det er Osama bin Laden, der står bag den omfattende spekulation. Det kan meget vel vise sig være nogle helt andre, som så skal forklare, hvor de havde deres forhåndsviden fra.

ØKONOMISK TZUNAMI

Mange blev dybt chokeret, da *DR-Nyhederne* søndag aften den **23. september** afslørede, at **Finanstilsynet** i al hemmelighed havde aflagt **PFA** et besøg for at diskutere de nødvendige forholdsregler for at forhindre, at pensionskassens reservekapital ikke blev yderligere drænet af den finanskrisen, der fulgte i kølvandet på angrebene i **New York** og **Washington** den **11. september**. Man havde selvfølgelig hørt om amerikanske flyselskaber, der måtte fyre over **100.000** medarbejdere, men nu var krisen pludselig kommet til **Danmark**. Flere andre danske pensionselskaber måtte efterfølgende meddele, at de også havde ondt i aktiebeholdningen. Samtidig bredte krisen sig til de europæiske flyselskaber, og den **2. oktober** gik det schweiziske **Swissair** konkurs, hurtigt efterfulgt af det belgiske **Sabena** og en alvorlig krisemelding fra det hollandske **KLM**.

Ved nærmere eftersyn viser det sig, at PFA allerede inden den **11. september** havde været på vej mod en krise. Det samme var også tilfældet for de fleste andre selskaber, som pludselig var nødlidende, inkl. både **Swissair** og **Sabena**. Det bør ikke undre *Agro-Nyt's* læsere. Vi har indgående fulgt den voksende internationale finanskrisen over de seneste år. Siden IT-boblen brast på alverdens aktiemarkeder i **marts 2000**, er der alene i **USA** forsvundet **6.000 mia. dollars**, ud af de **18.000 mia. dollars** de amerikanske værdipapirer var værd, da det hele så lyst og lykkeligt ud. Inden den **11. september** var **Dow Jones-indekset** på børsen i **Wall Street** faldet med **14,3%**, det brede **S&P-aktieindeks** med **32%** og teknologi-indekset **Nasdaq** med hele **69%**. I **Europa** var det tyske aktieindeks **DAX** dykket med **47%**, mens det fine nye teknologiindeks **Nemax-50** havde tabt hele **93%**. I **Italien**

var aktieindekset nede med **43%**, **Frankrig 42%**, **Schweiz 31%** og **London 25%**.

Den amerikanske produktionssektor havde allerede befundet sig i en **14 måneder** lang recession, da terroren ramte New York, og hele den amerikanske økonomi var hastig på vej mod et stort sort hul. Med hele verdensøkonomien lige i hælene. Men netop fordi der på forhånd var krisetegn overalt, kan den økonomiske virkning af angrebene på USA og den følgende gengældelsesaktion blive aldeles uoverskuelig. Når krisen kan ryste et ellers solidt selskab som danske PFA, så melder spørgsmålet sig, hvordan det egentlig ser ud hos langt mindre solide pensionskasser, investeringsselskaber og banker rundt om i verden. Ifølge *Agro-Nyt's* kilder i finansverden har man ikke rigtig lyst til at kende svarene. Sandheden kan være helt uoverskuelig. Verden er blevet ramt af en økonomisk »tsunami«, et undervandsjordskælv som man kender fra **Stillehavet**. Og på et eller andet tidspunkt ruller en gigantisk økonomisk flodbølge i land ét eller andet sted i **Europa, USA** eller **Japan**.

SPÆNDT SITUATION I ISRAEL

I et opsigtvækkende interview med den israelske avis *Yediot Ahronoth* den **1. oktober** advarede **Israels** udenrigsminister **Shimon Peres** om, at ledende kredse indenfor de israelske forsvarstyrker, **IDF**, planlægger at myrde palæstinensernes leder **Yassir Arafat**. Han udpegede generalmajor **Moshe Yaalon** som den hovedansvarlige i mordkomplotet og som en af flere officerer, der underminerer ethvert forsøg på at genoplive fredsprocessen. Lignende anklager blev fremført af den tidligere chef for det israelske udenrigsministerium, **David Kimche**, i en kronik i *Jerusalem Post* den **1. oktober**. Han beskyldte ledende officerer i IDF for bevidst at modarbejde landets politiske ledelse. Han lagde hovedansvaret for dette tavse mytteri på generalstabschef **Shaul Mofaz**.

Den svigtende politiske kontrol med den israelske hærledelse kan få den israelsk-palæstinensiske konflikt til løbe helt ud af kontrol, og **Jerusalem** kan udvikle sig til et farligt sprængpunkt i et »civilisationernes sammenstød«. Få dage efter angrebene i **New York** og **Washington** vendte lederen af den rabiate fundamentalistiske jødiske kult **The Temple Mount Faithful, Tempelbjergets Troende, Gershon Solomon**, tilbage til Jerusalem efter sin årlige pengeindsamlings-tur i **USA**. Med foredrag om »tidens fylde« og optræden på prædikanten **Pat Robertsons** fundamentalistiske kristne tv-shows, har han skaffet penge til et nyt forsøg på at nedlægge en grundsten til **Det 3. Tempel** på **Tempelbjerget** i Jerusalem (se også *Agro-Nyt*, aug. '01). Under et lignende forsøg tidligere på året forhindrede det israelske politi og militær ham i at nå frem til Tempelbjerget. Den **4½ tons** tunge grundsten blev i stedet placeret lige udenfor den gamle bymur i nærheden af det amerikanske konsulat. Kort tid efter forsvandt stenen på mystisk vis. Den **4. oktober**, der var indledningen på den jødiske højtid **Sukkoth**, forsøgte Tempelbjergets Troende så igen at nå frem til Tempelbjerget for at nedlægge hele to grundsten. De blev dog stoppet af en massiv politistyrke, men Gershon Solomon sagde til den britiske tv-station **BBC**, at det ikke varer længe, før han og hans tilhængere atter dukker op, for »den arabiske besættelse af Tempelbjerget vil meget snart blive bragt til ophør«.

Mens den israelske hær tager stadig tungere våben i

anvendelse i forsøget på at nedkæmpe den palæstinensiske **intifada**, viser den israelske regering stadig tydeligere tegn på desperation. På en pressekonference i Jerusalem den **4. oktober** sendte regeringsleder **Ariel Sharon** følgende dramatiske advarsel til USA: »Gentag ikke den forfærdelige fejltagelse fra **1938**, hvor oplyste europæiske demokratier besluttede at ofre **Tjekkosllovakiet** for en belejlig midlertidig løsning. Israel vil ikke være et nyt Tjekkosllovakiet«. Meddelelsen var mere end tydelig. Israel har ikke tænkt sig at holde igen i kampen mod det palæstinensiske oprør, for at gøre det lettere for USA at samle de arabiske lande i en koalition imod terrorisme.

PUTIN SOM MACHIAVELLI

Som det første russiske statsoverhoved nogen sinde talte præsident **Vladimir Putin** den **25. september** i **Den tyske Forbundsdag** i **Berlin**. I talen rakte den russiske præsident hånden ud til et hidtil uset samarbejde med **Europa** og **USA**, og den udstrakte hånd blev fulgt op under den efterfølgende pressekonference og flere andre møder i **Tyskland**.

Putin har lanceret en spektakulær, men også farlig, »flankeoperation« i et forsøg på at forhindre, eller idet mindste inddæmme, den potentielle katastrofe, som en hovedløs amerikansk militær gengældelsesoperation kan udløse.

I princippet har Putin foreslået USA, at begge supermagter benytter lejligheden til at bryde ud af de geopolitiske spilleregler, de har arvet fra **Den kolde Krig**, og i stedet i fællesskab etablerer et nyt internationalt samarbejde mellem nationer, af den type som **Rusland, Kina** og andre asiatiske lande allerede har sat i gang – centreret omkring opbygningen af store infrastrukturprojekter som f.eks. **Den eurasiske Landbro**. Der lægges op til storstilet økonomisk udvikling, og det er samtidig den eneste reelle chance USA har for at slippe ud af den værste finansielle og økonomiske krise i landets historie. Denne politiske indfaldsvinkel mere end antyder, at det russiske lederskab har fået noget ud af **Lyndon LaRouches** besøg i **Moskva** og hans dialog med ledende russiske økonomer og politikere.

Rusland har besluttet at gå med i USA's anti-terror-koalition, men på Ruslands betingelser: For det første, skal både de internationale og nationale love følges; for det andet, skal FN's sikkerhedsråd, hvor både Rusland og Kina sidder, konsulteres forud for aktioner; og for det tredje, skal teorien om »civilisationernes sammenstød« afvises som »total gal og destruktiv«. Rusland vil under alle omstændigheder holde sig langt væk fra militæroperationer i **Afghanistan**.

Putins tilbud er ironisk nok en slags spejlbillede af præsident **Ronald Reagans** forslag fra den **23. marts 1983**, (som LaRouche havde en meget direkte indflydelse på) hvor USA tilbød **Sovjetunionen** et samarbejde om et anti-missilforsvar, **SDI**, for derigennem at igangsætte en fælles revolution inden for videnskab, teknologi og militærstrategi.

Da det forslag dengang blev fremlagt, var et sådant samarbejde om udviklingen af avancerede SDI-teknologier den eneste måde, hvorpå den sovjetiske økonomi kunne undgå et ellers garanteret kollaps. Sovjetunionen under partisekretær **Jurij Andropov** takkede nej, og den sovjetiske økonomi kollapsede, præcis som LaRouche havde forudsagt. Nu er det USA, der står på randen af et økonomisk sammenbrud, og Rusland, der trods sine egne åbenlyse svagheder, tilbyder en vej ud.

I sin tale til Den tyske Forbundsdag, som han holdt på tysk, »**Goethes, Schillers og Kants** modersmål«, satte Putin katastrofen den **11. september** i lyset af mangelen på stabilitet og samarbejde i verden. Han lagde vægt på, at »det ville være forkert at sætte lighedstegn mellem muslimer og religiøse fanatikere«. »Det er uacceptabelt at tale om et sammenstød mellem civilisationerne«. I stedet må vi ændre den internationale geometri: »I dag må vi sige det bestemt og endegyldigt: Den kolde Krig er forbi! ... Uden en atmosfære af tillid kan et **Storeuropa** ikke blive virkelighed... Vi må glemme stereotyper og ambitioner, og fra nu af i fællesskab yde sikkerhed til folk i Europa og resten af verden.«

Putin var meget direkte i sin opfordring til en sammen-smeltning af den russiske og europæiske økonomi: »Ingen vil stille spørgsmål ved den store værdi af Europas relationer med USA. Men jeg mener alligevel, at Europa yderligere vil befæste sit ry som et mægtigt og selvstændigt center for verdenspolitik på lang sigt, hvis det kan lægge sine egne ressourcer sammen med Ruslands potentiale – med Ruslands økonomiske, kulturelle og forsvarsmæssige potentiale.«

I sin tale til tyske erhvervsledere i **Kruppfondens Villa Hügel i Essen** den **26. september** mente Putin også, at »det er blevet tid til at tænke på de kvalitative rammer for vores samarbejde... I tilfælde af regionale konflikter er Rusland fast besluttet på at levere olie... Men jeg vil tillægge, at samarbejde om avancerede teknologier er ligeså vigtigt for fremtiden, som samarbejde i energisektoren. Rusland er blandt de ledende lande indenfor flykonstruktion og rumteknologi«. Kernekraftfysik og molekylær biologi er andre områder, hvor Putin mener man bør samarbejde.

RADIOINTERVIEW MED LAROCHE

Som allerede nævnt, kommenterede **Lyndon LaRouche** begivenhederne i **New York** og **Washington** den **11. september** under et »live« interview på radiostationen **K-TALK** i **Salt Lake City, Utah**. I de følgende dage gav han en række interview til radiostationer i både **Nord-** og **Sydamerika**. Den **20. september** var det så den populære italienske radiostation **Radio Radicale**. Interviewet gik i luften midt i **Roms** myldretid, hvor borgerne som bekendt har ekstra god tid til at lytte til radioen, mens de sidder fast i byens uendelige bilkøer. Interviewet blev genudsendt den **22. september**.

Radio Radicale er tilknyttet det **Radikale Parti**, men er populær langt uden for partiets base, bl.a. fordi den som den eneste landsdækkende radiostation bringer direkte debatter fra det italienske parlament. **Andrea Billau** stod for interviewet.

Radio Radicale: Endnu engang vil vi beskæftige os med sidste uges terrorangreb i USA, ved at lytte til en »stemme i koret« direkte fra USA. Vore lyttere kender allerede vedkommende. Vi har tidligere interviewet en af hans samarbejdspartnere, **Amelia Robinson**, som også arbejdede sammen med **Martin Luther King**, hvilket hun fortalte os om. I dag har vi ham på tråden: **Lyndon LaRouche**, økonom og adskillige gange amerikansk præsidentkandidat. God morgen hr. **LaRouche!**

LaRouche: God morgen.

Radio Radicale: Jeg vil begynde med en artikel, jeg har læst, hvor **LaRouche** insisterer på, at det, der fandt sted i USA i sidste uge, må være et morderisk angreb udført af kriminelle elementer, koordineret fra USA, fordi ingen uden-

landsk magt har den nødvendige kapacitet til at udføre det, vi så sidste tirsdag. Kan du forklare dette vigtige og alvorlige budskab for os?

LaRouche: Det, der fandt sted, ville ikke kunne arrangeres af de såkaldte internationale terrororganisationer. Teknisk set, ville USA ikke have været i stand til at gøre noget lignende mod Sovjetunionen under Den kolde Krig. Dette var en yderst professionel, førsteklasses militæroperation. Og det indebærer ressourcer og en koordinering af en størrelsesorden, der ikke er tilgængelig uden for USA's grænser. Der må have været kredse involveret, der tilbage i Iran-Kontra-operationens dage blev rekrutteret af efterretningstjenesterne i USA, Europa og Israel.

Hvis vi ser professionelt på det her, finder vi en operationsform, i hvilken sidste tirsdays aktioner blot var begyndelsen på et stadigt aktivt forsøg på et coup d'état mod USA's regering. Angrebsmåden har to karaktertræk, som afslører, hvad det drejer sig om.

For det første, sker alt det her i slutfasen af det største finanssammenbrud i moderne historie. For det andet, er intentionerne åbenlyst »geopolitiske«. Formålet med angrebet var at udløse et sammenstød mellem civilisationerne, af den form som f.eks. **Zbigniew Brzezinski** og **Samuel P. Huntington** har fremlagt. Som du ved, er der rundt om i verden, specielt på Det eurasiske Kontinent, sat en bevægelse i gang i retning af samarbejde. Det er et svar på den nuværende verdensomspændende finanskrise og er et forsøg på at finde en ny måde, hvorpå vi kan bygge os ud af krisen. Andre mægtige kræfter er fast besluttet på at forhindre det.

På overfladen er vi i USA udsat for en massiv propaganda, specielt fra **CNN**, **Fox News** etc. Men bag scenen, i de relevante institutioner, er man godt klar over, at krisen egentlig drejer sig om det, jeg her har beskrevet. Og der er seriøse personer, som arbejder på problemet. Derfor håber vi, at tingene bliver afklaret inden det næste angreb kommer. For der er et nyt angreb på vej. En af de ting vi fokuserer på, er at få en hurtig fredsftale i stand i Mellemøsten mellem palæstinenserne og Israel. For der er fare for, at en religionskrig bliver udløst, og det ville kaste verden ud i en helt ukontrollabel situation. Det er i korte træk sådan, jeg ser det.

Radio Radicale: De mener altså ikke, hr. **LaRouche**, at **Osama bin Laden** er ansvarlig for dette terrorangreb?

LaRouche: Nej. **Osama bin Laden** er en pestilens, som blev skabt af Storbritanniens, USA's og Israels sikkerhedstjenester i fællesskab under Afghanistankrigen. I mellemtiden er han blevet en pestilens for Rusland og andre lande. Men dem, som fokuserer på ham som hovedproblemet, kryber uden om det egentlige spørgsmål. Han er et problem, men han er ikke problemet bag krisen i USA i dag.

Radio Radicale: Lad os få det helt klart: Siger du, at der var en intern sammensværgelse, ikke bare i USA, men også i andre vestlige lande? Hvem er aktørerne i denne sammensværgelse, og hvad ønsker de at opnå?

LaRouche: Vi ved ikke, hvem aktørerne er. Det er, som når en professionel jæger jager et ukendt dyr. Vi kender ikke dyrets navn og herkomst, men man må tyde sporet for at finde ud af, hvilken art det er, hvilke vaner det har, og man må forstå dyrets tankegang. Anlægger man den synsvinkel, står det klart, hvilken type identitet »dyret« bag vort problem må have. Der er en bestemt mentalitet, man finder hos folk

i blandt andet Storbritannien og USA, specielt i finans- og spekulationsmiljøet. Som det blev beskrevet i en rapport fra Council of Foreign Relations, der blev udarbejdet i juli sidste år [se også *Agro-Nyt*, aug. '00], får krisen dem til at tænke i retning af diktatur som et middel til at håndtere det globale finanssammenbrud. Der er et vis sammenfald med en anden gruppe, der deler Brzezinskis og Huntingtons forestilling om et sammenstød mellem civilisationerne som en del af løsningen på problemet.

Det betyder ikke, at alle, der tænker sådan, nødvendigvis står bag kuppet. Det betyder, at lederne af kupforsøget, deler denne mentalitet. Det vil være fanatikere ude fra den såkaldte religiøse højrefløj eller lignende, som der er en overflod af i USA. Det kan dreje sig om tidligere, pensionerede højtrangerede officerer, som deler denne ideologi. Der kunne være blevet gjort brug af nogle af de enorme ressourcer til »hemmelig krigsførelse«, som specielt siden 1970'erne er blevet udviklet i USA og en række andre lande. Det er den samme mentalitet, som lå bag terrorismen i Italien, Frankrig og Tyskland i 1960'erne, 70'erne og 80'erne.

Og hvis man studerer de forskellige statskup op gennem historien, specielt i moderne historie, er det naturligvis utænkeligt for de fleste, at det man så i Chile og andre lande, skulle kunne finde sted i USA. Men det er muligt, i et USA i krise. Og da de fleste er bange for overhovedet at sige noget sådant, må jeg påtage mig ansvaret for at tilskynde dem, der burde tage sig af krisen, til at gøre det på den rigtige måde. Det, der bekymrer mig allermost, er, hvis USA begår den dumhed, at lade sin militærpolitik basere på en hævn over folk, der måske slet ikke er ansvarlige for denne operation. Det ville være som en pøbel i Sydstaterne, der lyncher en afroamerikaner, blot fordi den har lyst til at lynche en afroamerikaner. Det ville udløse en religionskrig; den farligste ting, man kan forestille sig.

Radio Radicale: Det, der dog virker helt ufatteligt ved din hypotese, det må du indrømme, er forestillingen om, at sådanne indre, vestlige kræfter organiserer 20.000 menneskers død – vi ved endnu ikke præcist hvor mange, under alle omstændigheder mange tusinde – for at udløse et sammenstød mellem civilisationer. At vestlige borgere, amerikanere i særdeleshed, skulle kunne have en indstilling som, lad os sige, rigtige kamikaze-piloter. Kan du give os flere elementer, der ville hjælpe os til i det mindste at kunne forestille os et sådant scenario?

LaRouche: Ja, men du skal forstå USA, som jeg gør. Der er masser af mennesker i USA, i meget høje positioner, der kunne gøre den slags uden at blinke. Se på visse aspekter, der er velkendte for folk i Vatikanet. Se på den tabte respekt for liv; se på udbredelsen af malthusianisme som en del af en bølge af død, der er blevet fremmet i verden over de sidste tyve år; se på reformerne af sygeplejen, af sundhedsvæsenet i USA; se på velfærdsreformen fra 1996; se på alle dem, der åbent taler for, at verdens befolkning hurtigst muligt bør reduceres til en milliard eller mindre; se på mange af de mennesker, i hvis hoveder den slags idéer er acceptable; se på de førende medier og andre publikationer i Amerika, der deler denne ideologi; se på universiteterne, der underviser i samme ideologi; se på, hvad der er blevet gjort for at ødelægge unge menneskers sind med Nintendo-spil, videospil og så videre. Hvis man ser på alle disse forudsætninger, så har man udviklingen af, hvad der faktisk er en satanisk

sindstilstand, der breder sig i store dele af verdens befolkning, inklusive i USA. Min tilgang til alt det her er derfor egentlig ikke at forstå problemet, men at erkende at man er nødt til at bruge krisen som lejlighed til i en vis forstand at evangelisere folk tilbage til en forestilling om, hvad mennesket er. Den eneste virkelige helbredelse er agape [næstekærlighed -red.].

Radio Radicale: Jeg vil gerne spørge dig følgende: Hvis sådanne kræfter har en teknisk, men også en propagandamæssig kapacitet – i din artikel angriber du *CNN*, verdens største tv-netværk – så er mit spørgsmål: Er Bush på dette punkt gået lige i en gigantisk fælde?

LaRouche: Tja, ja og nej. Bush er en meget begrænset personlighed. Gore ville have været en anderledes præsident, men lige så dårlig, bare på en anden måde. Så vi har institutionerne i USA, i særdeleshed finanseliten, der reducerede præsidentvalget sidste år til valget mellem de to. Præsident Bush er kun en begrænset personlighed i en stor stilling. Det, han står overfor nu, er en krise hinsides hans vildeste fantasi. Det er vigtigt at holde sig for øje, at præsidentens embede ikke bare består af statens højeste institutioner, men at det også kan søge assistance fra folk, der ikke længere er aktive i regeringen. Så vidt jeg ved, har de højeste institutioner (i hvert fald en stor del af dem) erkendt virkeligheden af det problem, jeg har beskrevet; de accepterer stadig ikke fuldt ud alt, hvad jeg har sagt, men de anerkender, at jeg i det store og hele har ret.

Så på den ene side har vi et USA, der opfører sig som et vanvittigt monster, der er skræmt til døde over den offentlige mening oppisket af massemedierne; på den anden side har vi et præsidentembede, som institution, der søger alternativer til den slags vanvid, der tilsyneladende er amerikansk politik lige nu.

Og her er præsidentens samarbejde med andre lande af stor betydning. Samarbejde med Rusland er meget vigtigt, såvel som samarbejde med Kina. Under disse betingelser kan USA, disse to lande og Vesteuropa i fællesskab, lede en gruppe af nationer, der kan udvikle en løsning, et alternativ til den nuværende krise.

Og derfor består udfordringen i at få nøglepersonen i USA, den nuværende præsident, George Bush, til at se situationen, som den er. Det er ligesom i feudaltiden: Hvordan kan kongens vise rådgivere give ham råd, når han faktisk ikke forstår, hvordan situationen skal gribes an? Så mange af os, inklusive undertegnede som privatperson, samt de mange, som sidder i officielle stillinger, arbejder sammen i størst muligt omfang for at prøve at finde frem til en løsning, en udvej fra den galskab, der for øjeblikket har bemægtiget sig en stor del af tankegangen i USA.

Mit synspunkt er dette: Hvis det amerikanske folk og dets ledende institutioner indser at et statskup er i gang, og hvis verdens ledende nationer deler den bekymring, så kan kræfterne bag den terror, vi har oplevet, ikke vinde. Og den bedste måde at besejre en fjende er ved at overbevise ham om, at han ikke kan vinde. Og det er, hvad jeg mener, målet bør være for øjeblikket. Det er det, jeg prøver at opnå.

Radio Radicale: Og alligevel ser det ud til, at den generelle indstilling hos USA og dets allierede er at igangsætte en enorm offensiv mod terrorismen, men med meget præcise mål såsom den berømte Bin Laden, Afghanistan og andre stater, der kunne tænkes at have ydet støtte – Irak osv.

Så uanset splittelsen og den erkendelse der findes i nogle dele af den amerikanske regering, som du indikerede, så ser det ud til at lige netop det, du har fremstillet som det forkerte svar, er nøjagtig, hvad der er ved at ske.

LaRouche: Altså, hvis de ikke ændrer politik, så kan vi godt regne med, at der kommer en verdensomspændende mørk middelalder ganske snart. Den politik er vanvittig, og vi er nødt til at ændre den. De, der studerer religionskrigenes historie, ved nøjagtig, hvad det er jeg taler om. I den anledning er det, Pave Johannes Paul II har arbejdet for i den seneste tid, fuldstændig uundværligt for verden netop nu. Og hvis ikke vi ændrer politik, så ved vi, hvad straffen er. Derfor kan vi ikke vurdere politik på baggrund af den fremherskende mening, hvis en accept af den fremherskende mening fører lige lukt i Helvede. Vi er kommet til et punkt, hvor virkelige ledere og virkelige helte må lede de stakkels får ud af dalen.

Radio Radicale: Et tegn på en modtendens i de seneste timer er Arafats udtalelse mod terrorisme, den israelske tilbagetrækning fra nogle positioner på Vestbredden og i Gaza, og det mulige møde mellem Peres og Arafat. Kunne det hjælpe med at vende tendensen?

LaRouche: Det kunne det formentlig. Så snart folk forstår, at der ikke findes sådan noget som international terrorisme – det findes ikke. Terrorismen er ikke andet end en måde at føre krig på. Den udføres ikke af uafhængige terrororganisationer. Hvad den israelske regering gør, hvad IDF [Israels forsvarsstyrker -red.] gør, er lige så meget terrorisme – faktisk mere – end det, palæstinenserne gør.

Hvis vi skaber fred i Mellemøsten, eller i det mindste en freds aftale, går tilbage til Oslo-aftalen, tilbage til Rabins politik, så kunne (som udenrigsminister Powells aktiviteter har vist) det blive et vendepunkt i Mellemøsten. Det kunne blive et vendepunkt bort fra faren for spredning af krig. Derfor er Powells og andres fokus på netop dette punkt ekstremt vigtigt.

Radio Radicale: Før vi afslutter vores samtale vil jeg gerne kort gå tilbage til terrorangrebet og i særdeleshed til den igangværende efterforskning. I USA har man identificeret et netværk af terrorister med navne, familienavne, pilotlicenser osv. Er det efter din mening alt sammen svindel?

LaRouche: Det er typisk for desperate institutioner, der prøver at lade som om, de løser problemet. Det her har karakter af en heksejagt. Hvis man vil gennemføre en efterforskning af den slags, så udgyder man ikke det hele i massemedierne. Når man hører denne slags offentlige udtalelser fra regeringsagenturer, så bør man spørge: Prøver de rent faktisk at efterforske sagen, eller prøver de at lade som om, de efterforsker sagen? Mange af disse navne kunne være falske; det er der allerede meget, der tyder på. Det, vi har at gøre med her, er en tilstand af benægtelse. Man er nødt til at se på den sindstilstand, mange af USA's institutioner befinder sig i; i takt med en nedgang i den amerikanske befolknings moralske og intellektuelle formåen er der en voksende tendens til benægtelse.

forbeholdt avispostkontoret

Det inkluderer folk i nøglepositioner, som står overfor det faktum, at et omfattende statskup er i gang i USA, og alle de ledende institutioner har beviserne for det. Så siger man: »Åh nej, det kan ikke være sandt; det må være de fattige udlændinge, der gør det mod os«. Og det bliver rigeligt opmuntret af de forhenværende topofficerer og tilsvarende typer, der står bag kuppet. For at få den amerikanske offentlighed og institutionerne til at lede efter en fjende, der ikke er der, for at skjule den fjende, der faktisk er der. Amerikanerne vil gerne tro, at faren kommer udefra, at den kan elimineres alene ved at angribe udlændinge, og uden at beskæftige sig med det, der skræmmer dem mest, nemlig, faren fra den indre fjende.

Radio Radicale: Lyndon LaRouches tankegang er meget klar. Jeg vil gerne afslutte med at spørge, hvad du mener Europa og Italien som USA's allierede, skal gøre i denne situation.

LaRouche: Først og fremmest skal vi opbygge det samarbejde, der er ved at udvikle sig, mellem USA, Rusland, Vesteuropa og andre lande. Der er brug for et ærligt samarbejde. Ikke underkastelse, men ærligt samarbejde. Fortæl den amerikanske regering, at den er vanvittig – men gør det høfligt. Men også, giv alternative forslag. Nogle gange er folk ikke villige til at acceptere, at et problem eksisterer, medmindre nogen fortæller dem løsningen på det. Husk på, den underliggende baggrund for denne krise er sammenbruddet af det internationale monetære og finansielle system. Vi er på vej ud over kanten i den værste monetære og finansielle krise i verdenshistorien. Og det er dér, fundamentet for samarbejde bør ligge, ikke bare i den negative del med at håndtere denne trussel. Hvis vi kan få et samarbejde om at gennemføre de nødvendige, fundamentale omlægninger af den dårlige politik, der har forårsaget krisen, så vil det medføre det stærke samarbejde over Atlanten, der vil hjælpe til med at løse denne krise. Vi er nødt til at fjerne vanvid, panik og hævngrænseløshed fra problemet. Så kan vi løse det. Og jeg vil sige, i ét ord: Agape.

Radio Radicale: Godt. Jeg takker Lyndon LaRouche, økonom, flere gange demokratisk kandidat til præsidentembedet. Og vi minder Jer om nu, fordi vi glemte det i begyndelsen, at LaRouche var fængslet i fem år under Bush, faderen til den nuværende præsident. Han blev sat fri, efter en international mobilisering af parlamentarikere, bl.a. i Italien: Emma Bonino og Flaminio Piccoli.

Mange tak Hr. LaRouche; og jeg ønsker alle god arbejdslyst og en god dag.

AGRO-NYT udgives hver måned af **Schiller Instituttet**, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, e-mail: si@schillerinstitut.dk Internet-adresse: <http://www.schillerinstitut.dk/> Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell, Thomas Vissing og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år - 2000 kr. 6 mdr. - 1000 kr. 3 mdr. - 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse ISSN: 0905-3786 Eget tryk